

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/131/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121011473
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2121011473.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z jeho predsedu Mgr. Pavla Macháča a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Dušana Szabó, v trestnej veci R. L., nar. XX. R. XXXX v Q., trvalé bydlisko U., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o žiadosti odsúdeného o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo 6. septembra 2021, č. k. 8PP/83/2021-36, na neverejnom zasadnutí konanom 11. novembra 2021 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného R. L. zamietla.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava (ďalej len okresný súd) uznesením zo 6. septembra 2021, č. k. 8PP/83/2021-36, podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) a § 415 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.) zamietol návrh odsúdeného R. L. (ďalej len odsúdený) o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany z 10. novembra 2020, sp. zn. 8T/76/2020.

2. Zamietnutie žiadosti okresný súd odôvodnil tým, že odsúdený síce splnil formálnu podmienku, teda vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu a tiež splnil prvú materiálnu podmienku, že svojim správaním preukázal polepšenie vo výkone trestu, no nespĺnil druhú materiálnu podmienku, keď od neho nemožno očakávať, že by na slobode viedol riadny život. Tento záver okresný súd odôvodnil tým, že poukázal na trestnú minulosť odsúdeného, jeho 10 záznamov v registri trestov a povahu trestných činov, za ktoré bol odsúdený. Odsúdenia sa s výnimkou jedného týkajú majetkovej trestnej činnosti, odsúdenia z roku 2015 až 2020 výlučne trestného činu sprenevery, kde s poukazom na početnosť trestných činov a časové obmedzenie možno konštatovať, že odsúdený je vo vzťahu k tomu trestnému činu špeciálnym recidivistom. Napriek tomu, že odsúdený v prostredí ústavu na výkon trestu odňatia slobody preukazoval svojim správaním polepšenie, jeho zjavné kriminálne sklony počas pobytu na slobode neumožňovali okresnému súdu dospieť k záveru, že od neho možno očakávať vedenie riadneho života. V jeho prípade preto prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti. Na tomto závere nič nemenia ani tvrdenia odsúdeného a jeho obhajcu o subjektívnych príčinách a okolnostiach spáchanej trestnej činnosti, ani prísľub zabezpečenia bydliska zo strany partnerky odsúdeného, či odsúdeným prezentovaný kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti a prísľub vedenia riadneho života. Mimoriadne okolnosti ako rozpad vzťahu, závislosť na automatoch alebo smrť rodičov, ktoré uvádzal odsúdený, nastali až v čase posledných odsúdení, a preto je zrejmé, že tieto okolnosti neboli príčinou trestnej činnosti, ktorej sa odsúdený dopustil predtým. V prípade odsúdeného nejde len o jednorazové vybočenie z riadneho spôsobu života, ale o opakované sklony k páchaniu trestnej činnosti. U viacnásobných recidivistov, ktorí sa opakovane dopúšťajú závažnej alebo druhovo totožnej trestnej činnosti ich osobnostné narušenie poskytuje iba veľmi slabé záruky, že by sa v budúcnosti trestnej činnosti nedopustili. K vyjadreniu obhajcu, že pokiaľ ide o materiálnu podmienku týkajúcu sa vyhodnotenia prognózy vedenia riadneho života, sa táto sústredí na aktivity a prognózu do budúcnosti, nie do minulosti, okresný súd uviedol, že pri posudzovaní prognózy vedenia riadneho

života môže a má prihliadnúť i na predchádzajúce odsúdenia, aby mohol starostlivo vyhodnotiť, či sú u odsúdeného dané podmienky na prípadný pozitívny výsledok v tomto smere. Podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy, pričom takouto okolnosťou, ktorá má pri rozhodovaní o podmienečnom prepustení význam, je podľa odbornej literatúry, ako aj rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR (viď napr. uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Urtost 2/2016, 3 Urtost 3/2015, sp. zn. 3 Urtost 1/2015, sp. zn. 6 Urtost 1/2015), aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného, vrátane jeho trestnej činnosti.

3. Po vyhlásení uznesenia na verejnom zasadnutí sa prokurátor vzdal práva na podanie sťažnosti, no odsúdený voči uzneseniu zahlásil sťažnosť.

4. Odsúdený sťažnosť odôvodnil vlastnoručným písomným podaním doručeným okresnému súdu 19. októbra 2021, v ktorej namietal (v krátkosti), že je jednoduchý človek, má len základné vzdelanie, preto si urobil rekvalifikačný kurz v profesii stolár, že stolárstvu sa venoval 10 rokov, avšak neplatil zdravotné a sociálne odvody, preto si nemohol otvoriť živnosť. Pracoval na dohody a prepadol hazardu. Uvedomil si svoj problém s gamblingom a chcel sa liečiť, ale nemohol, pretože nemal zaplatené zdravotné poistenie. Aj súčasné odsúdenie bolo spôsobené tým, že spreneveril zákazníkom peniaze zo zálohy na materiál. Snažil sa dať veci do poriadku, niektorých zákazníkov vyplatil, s niektorými sa dohodol na splátkovom kalendári, no skončil vo väzení, kde si uvedomil svoje chyby. Veľmi mu pomáha družka, je jeho oporou, aj kvôli nej si chce zmeniť do budúcnosti svoj život, chce byť riadne zamestnaný, prípadne si založiť vlastnú firmu, platiť odvody, jednoducho žiť riadny život. Chce preto druhú šancu.

5. Prokurátor sa k písomným dôvodom sťažnosti nevyjadril.

6. Okresný súd predložil spisový materiál Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) na rozhodnutie 4. novembra 2021.

7. Podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

a) nie je prípustná,

b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo

c) nie je dôvodná.

8. Krajský súd ako nadriadený orgán, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal odsúdený sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

9. Pokiaľ ide o konanie, ktoré napadnutému výroku predchádzalo, odsúdený mu žiadne pochybenia nevytýkal a krajský súd vlastným prieskumom žiadne chyby nezistil. Okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy pre objektívne a zákonné rozhodnutie, pričom dodržal všetky ust. Trestného poriadku viažuce sa k priebehu verejného zasadnutia. Vyhlásené rozhodnutie následne v zákonom stanovenej lehote vypracoval a doručil stranám trestného konania do vlastných rúk, o čom svedčia doručky založené v súdnom spise.

10. Pokiaľ ide o splnenie formálnej podmienky na podmienečné prepustenie, okresný súd správne skonštatoval, že odsúdený už vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu, keď 2. júla 2021 vykonal polovicu z aktuálne vykonávaného trestu, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany z 10. novembra 2020, sp. zn. 8T/76/2020, za pokračovací prečin sprenevery podľa § 213 ods. 2 Tr. zák.

11. Pokiaľ ide o splnenie prvej z dvoch materiálnych podmienok predpokladaných v ust. § 66 ods.

1 Tr. zák., aj tu okresný súd správne skonštatoval, že odsúdený túto podmienku splnil. Aj podľa názoru krajského súdu odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, čo je zjavné z jeho hodnotenia vypracovaného ústavom, na ktoré poukázal okresný súd a jeho obsah podrobne rozviedol v odôvodnení napadnutého uznesenia.

12. Avšak na to, aby mohol byť odsúdený podmienečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody musí v zmysle ust. § 66 ods. 1 Tr. zák. spĺňať aj druhú materiálnu podmienku a síce, že je od neho možné očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. A pokiaľ ide o túto druhú materiálnu podmienku, tu sa krajský súd plne stotožnil s názorom okresného súdu, že od odsúdeného nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. V tomto smere poukazuje krajský súd na správne a vyčerpávajúce odôvodnenie napadnutého uznesenia, ktoré si v celom rozsahu osvojuje. Súčasne

krajský súd pripomína, že v konaní o sťažnosti, ktoré je dvoj-inštančné platí, že rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria vzájomnú jednotu, z ktorého dôvodu je nadbytočné vecne správne argumenty súdu prvého stupňa opakovať v druhostupňovom rozhodnutí.

13. Správne tiež okresný súd poukázal na to, že zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmienne prepustený po uplynutí ustanovenej doby bez zreteľa na účel trestu. Je potrebné vziať do úvahy i samotný účel trestu, ktorý obsahuje viac komponentov, na ktoré súdy pri svojom rozhodovaní musia prihliadať. Podstatou úvah je potom v konečnom dôsledku dôvodnosť predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti aj na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy. Pritom posúdenie otázky novej recidívy je vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, no pri skúmaní tejto miery sa vychádza z objektívnych kritérií, medzi ktoré patrí predchádzajúci spôsob života odsúdeného i jeho sklony k páchaniu trestnej činnosti. Tieto objektívne kritéria okresný súd správne u odsúdeného zhodnotil.

14. S poukazom na predchádzajúce argumenty vyhodnotil krajský súd sťažnostné námietky odsúdeného ako nedôvodné. Odsúdený v sťažnosti v podstate popísal doterajší spôsob svojho života s tým, čo ho priviedlo k páchaniu trestnej činnosti, popisuje prerod svojho myslenia počas výkonu trestu a deklaruje snahu viesť do budúcnosti riadny život. Tieto okolnosti však nie sú dôvodom na jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Podstatná pre negatívne rozhodnutie o jeho žiadosti je jeho trestná minulosť, ktorá jasne indikuje jeho sklony k páchaniu rôznej trestnej činnosti. Dôležitým v tomto smere je aj fakt, že v minulosti mu už benefit v podobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody poskytnutý bol, avšak ho nevyužil, keďže sa v skúšobnej dobe neosvedčil a zvyšok trestu musel vykonať. Niet dôvodu sa domnievať, že by v tomto prípade tomu bolo inak. Krajský súd preto v celom rozsahu zdieľa názor okresného súdu, že náprava odsúdeného bude najlepšie zaručená vykonaním celého uloženého trestu.

15. Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. na neverejnom zasadnutí ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.